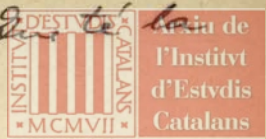

190

ordinatiu -iva adj. Que conté l'loci de
virtut d'ordenar

ordió -oa adj. Que conté ordi.
Metall ordió

ordir v. tr. Disposar paralelament (una
certa quantitat de fils) enrotllats sobre
un corró plegador \ p. Maquinari (algun
na era) contra algú, a un fi determinat.

ordissatge m. Operació d'ordir, ordit

ordissatge

ordit [fr.]. Ordit 1.

ordit m. Operació d'ordir; resul-
tat d'aperta operació consistint en
un conjunt de fils disposats paral.le-